

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

4. De Theophanio comite misericordiæ actibus dedito, eiusq[ue] felici & sancto transitu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

isse testatus est, quod possessor eius audiens
 valde pertimuit, atque humiliter obtulit, di-
 cens: Pete quid vis, quatenus ad terram tuam
 à me cum magno munere reuertaris. Cui vir
 domini Paulinus ait, vnum est beneficium
 quod impendere mihi potes, vt omnes ciuita-
 tis meæ captiuos relaxes. Qui cuncti protinus
 in Africana religione requisiti, cum onustis
 frumento nauibus pro venerandi viri Pauli-
 ni satisfactione in eius comitatu laxati sunt.
 Post non multos verò dies VVandalorum rex
 occubuit, & flagellum quod ad suam pernici-
 em dispensante Deo fidelium disciplina te-
 nuerat amisit. Sicque factum est, vt omni-
 tens Dei famulus Paulinus vera prædiceret, &
 qui se solum in seruitium tradiderat, cum
 multis à seruitio ad libertatem rediret. Illum
 videlicet imitatus, qui formã serui assumpsit,
 ne nos essemus serui peccati. Cuius sequens
 vestigia Paulinus ad tempus volũtariè seruus
 factus est solus, vt esset postmodum liber cum
 multis.

*D. Gregorius Magnus homil. 36. in Euan-
 gelia, De Theophanio comite misericordie
 actibus dedito, eiusque felici & sancto tran-
 situ.*

CAP. IV.

FVit in Centumcellensi vrbe Theophani-
 us comes, vir misericordie actibus dedi-
 tus, bonis operibus intentus, hospitalita-
 ti præcipuè studens. Exercendi comitatus acti-
 bus

bus, occupatus, agebat terrena & temporalia, sed vt post ex fine eius claruit, magis ex debito, quam ex intentione. Nam cum appropinquante mortis eius tempore, grauissima aëris tempestas obfisteret, ne ad sepeliendum duci potuisset, eumque coniunx sua cum fletu vehementissimo requireret, dicens: Quid faciam? quomodo te ad sepeliendum eicio, quæ ostium domus huius egredi præ nimia tempestate non possum? Tunc ille respondit: Noli mulier flere, quia mox vt ego defunctus fuero, aëris serenitas redibit. Cuius protinus & vocem mors, & mortem serenitas est secuta. Cuius manus ac pedes podagræ humore tumescentes, & versi in vulneribus fuerant, & profuente sanie putebant. Sed cum corpus illius ex more ad lauandum fuisset detectum, ita manus, pedesque illius sani reperti sunt, ac si vniquam vulneris nihil habuissent. Ductus itaque ac sepultus est, eiusque coniugi visum est, vt quarto die in sepulchro illius marmor quod superpositum fuerat mutari debuisset. Quod videlicet marmor corpori eius superpositum dum fuisset ablatum, tanta ex eius corpore fragrantia odoris emanauit, ac si ex putrescenti carne illius pro vermibus aromata ferbuissent. Hæc igitur dixi, vt è vicino exemplo ostendere possem nonnullos & secularem habitum gerere, & secularem animum non habere. Quos enim tales in mundo necessitas ligat, vt ex omni parte exui à mûdo nō possint, sic

fic debent ea qua mundi sunt tenere, vt tamen eis nesciant ex mentis fractione succumbere. Hoc ergo cogitate, & cum relinquere quæ mundi sunt, non potestis, exteriora bene exterius agite, sed ardentè interius ad æterna festinate. Nihil sit quod desiderium vestræ mentis retardet, nullius vos rei in hoc mundo delectatio implicet. Si bonum diligitur, mens in bonis melioribus, id est, in cœlestibus, delectetur. Si malum metuitur, mala animo æterna proponantur: vt dum illic esse conspicit & amplius quod diligit, & amplius quod pertimescat, hic omnino non hæreat. Ad hæc agenda habemus mediatorem Dei & hominum, adiutorẽ nostrum, per quem citius cuncta obtinebimus, si ad illum verò amore flagramus: qui viuit & regnat cum patre, &c.

D. Gregorius Magnus homilia 23. in Evangelia, De quodam patrefamilias, qui cum tota domo sua hospitalitatem exercens, tandem meruit ipsum Christum Dominum hospitio suscipere.

C A P. V.

*Ioan. Diacõ.
lib. 2. ca. 22.
hæc refert de
ipso S. Greg.
Vide inf. cap.
13.*

Opinata res est valde, & seniorum nostrorum nobis relatione tradita. Quidam paterfamilias cum tota domo sua magno hospitalitatis studio seruebat. Cumque quotidie ad mensam suam peregrinos susciperet, quodã die peregrinus quidam inter alius aduenit, ad mensam ductus est, dumque paterfamilias ex humilitatis consuetudine a-

quam